

Κ.Δ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 1331/2016
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ – ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Δήμητρα Μπουρνάκα, Αντιπρόεδρα Αρείου Πάγου, (κωλυμένης της Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου Βιολέττας Κυτέα), Αγγελική Αλειφεροπούλου, και Δημήτριο Τζιούβα – Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

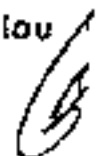
Συνήλθε σε Συμβούλιο στο Κατάστημά του στις 6 Νοεμβρίου 2015, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ευσταθίας Σπυροπούλου (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Γερσαίμου Βάλασμου, για να δικάσει την αίτηση της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου περί αναιρέσεως του υπ' αριθμ. 1149/2015 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών. Με κατηγορούμενους τους: 1. Ανδρέα Γεωργίου του Βασιλείου, κάτοικο Αθηνών, 2. Κωνσταντίνα Μολφέτα του Βαλεντίνου, κάτοικο Αθηνών και 3. Αθανασία Ξανάκη του Θεοδώρου, κάτοικο Παλαιού Φαλήρου Αττικής.

Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, με τα ως άνω βούλευμά του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτό, και η αναιρεσείουσα Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητά τώρα την ανάρτηση αυτού, για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό και ημερομηνία 37/14 Σεπτεμβρίου 2015 έκθεση αναιρέσεως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον του Γραμματέως του

Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Γεωργίου Σωφρονιάδη και καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 929/2015.

Έπειτα η Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ευσταθία Σπιραπούλου εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την πρόταση της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ξένης Δημητρίου με αριθμό 147/30-9-2015, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα: «Εισάγοντας, ενώπιον Σας, κατ' άρθρο 485 παρ.1 ΚΠΔ, την με αριθ. 37/14.9.2015 αίτησή μας, δια της οποίας ζητάμε ν' αναιρεθεί, εν μέρει το με αριθ. 1149/2015 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, μόνον ως προς το ότι απεφάνθη να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορούμενων 1. Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών (οδός Πειραιώς αρ. 46 και Επονιτών), 2) Κωνσταντίνου ΜΟΛΦΕΤΑ του Βαλεντίνου, κατοίκου Αθηνών (οδός Φυλασίων αρ. 13) και 3) Αθανασίας ΞΕΝΑΚΗ του Θεοδώρου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής (οδός Αγ. Αλεξάνδρου αρ. 77) για ψευδή βεβαίωση κατά συναυτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της ιδιαίτερως μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος (άρθρα 13α , 45, 242 παρ.3-1, 263 Α, Π.Κ. σε συνδ. με άρθρ. 1Ν. 1608/1950). Σας γνωρίζουμε ότι, για την βασιμότητα των λόγων της ασκηθείσας αναιρέσεως, αναφερόμαστε εξολοκλήρου στο περιεχόμενο της σχετικής εκθέσεως, που έχει ως ακολούθως: Ορθή επανάληψη της πρώτης σελίδας της υπ' αριθμ. 37/2015 εκθέσεως αναιρέσεως ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ Αριθμός 37 / 2015 Στην Αθήνα σήμερα στις 14 Σεπτεμβρίου 2015, ημέρα της εβδομάδας Δευτέρα και ώρα 14:50' στο Κατάστημα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, όπου κλήθηκα, ενώπιον εμού του Γραμματέα του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Γεωργίου Σωφρονιάδη, η Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ξένη Δημητρίου

ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
Ε. ΣΠΙΡΑΠΟΥΛΟΥ

Σελίδα 3 της 1331/2016 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

Βασιλαπούλου, μου δήλωσε ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 483 παρ. 3 και 479 του Κ.Π.Δ., ασκεί αναίρεση κατά του υπ' αριθμ. 1149/2015 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών εν μέρει, μόνον ως προς το ότι απεφάνθη να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορουμένων: 1) Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών (οδός Πειραιώς αρ. 46 και Επονιτών), 2) Κωνσταντίνου ΜΟΛΦΕΤΑ του Βαλεντίνου, κατοίκου Αθηνών (οδός Φυλασίων αρ. 13) και 3) Αθανασίας ΞΕΝΑΚΗ του Θεοδώρου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής (οδός Αγ. Αλεξάνδρου αρ. 77) για ψευδή βεβαίωση κατά συναυτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της ιδιαίτερας μεγάλης αξίας του "αντικειμένου του εγκλήματος (άρθρα 13°, 45, 242 § 3-1, 263 Α, Π.Κ., σε συνδ. με άρθρ. 1 Ν.1608/1950), το οποίο εκδόθηκε την 14η Ιουλίου 2015, για τους αναιρετικούς λόγους της έλλειψης ειδικής και εμπειροστατωμένης αιτιολογίας και της εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης και ειδικότερα : 1. Σύμφωνα με το άρθρο 483 παρ. 3 του Κ.Π.Δ., όπως η παρ. 3 αντικ. από το άρθρο 25 παρ.2 του Ν.3904/2010: «Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος με σχετική δήλωση στο γραμματέα του Αρείου Πάγου μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 479, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση». Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 479 του Κ.Π.Δ., όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 24 παρ.3 Ν.3904/2010 : «Ο Εισαγγελέας Εφετών μπορεί να προσβάλει με έφεση οποιοδήποτε βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία (ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ Αριθμός 37/2015 Στην Αθήνα σήμερα στις 14 Σεπτεμβρίου 2014, ημέρα της εβδομάδας Δευτέρα και ώρα 14 : 50' στο

Κατάστημα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, όπου κλήθηκα, ενώπιον εμού του Γραμματέα του Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου Γεωργίου Σωφρονιάδη, η Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ξένη Δημητρίου - Βασιλοπαύλου, μου δήλωσε ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 483 παρ. 3 και 479 του Κ.Π.Δ., σκεύει αναίρεση κατά του υπ' αριθμ. 1149/2015 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών εν μέρει, μόνον ως προς το ότι απεφάνθη να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορουμένων : 1) Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών (οδός Πειραιώς αρ. 46 και Επονιτών), 2) Κωνσταντίνου ΜΟΛΦΕΤΑ του Βαλεντίνου, κατοίκου Αθηνών (οδός Φυλασίων αρ. 13) και 3) Αθανασίας ΞΕΝΑΚΗ του Θεοδώρου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής (οδός Αγ. Αλεξάνδρου αρ. 77) για ψευδή βεβαίωση κατά συναυτουργία ως βέρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος (άρθρα 13α', 45, 242 § 3-1, 263 Α, Π.Κ. σε συνδ. με άρθρ. 1 Ν. 1608/1950), το οποίο εκδόθηκε την 14η Ιουλίου 2015, για τους αναιρετικούς λόγους της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και της εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής πεινικής διάταξης και ειδικότερα: 1. Σύμφωνα με το άρθρο 483 παρ. 3 του Κ.Π.Δ., όπως η παρ. 3 αντικ. από το άρθρο 25 παρ.2 του Ν.3904/2010 : «Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος με σχετική δήλωση στο γραμματέα του Αρείου Πάγου μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 479, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση». Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 47θ του Κ.Π.Δ., όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 24 παρ.3 Ν.3904/2010 : «Ο Εισαγγελέας Εφετών μπορεί να προσβάλει

έφεση οποιοδήποτε βούλευμα του Συμβουλίου ημελειοδικών μέσα σε προθεσμία) ενός μήνα από την έκδοσή του (άρθρο 306). ». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιοδήποτε βουλεύματος εντός προθεσμίας ενός μήνα από την έκδοσή του για όλους τους λόγους του άρθρου 484 παρ.1, μεταξύ των οποίων και η έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και η εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Το υπ' αριθμ. 1149/2015 ως άνω βούλευμα εκδόθηκε στις 14-07-2015 και συνεπώς, η προθεσμία ασκήσεως αναίρεσης λήγει την 14-9-2015, δηλαδή, μέσα σε ένα μήνα από την έκδοσή του, μη λαμβανομένου, όμως υπόψη του χρονικού διαστήματος από 1ης έως 31ης Αυγούστου, κατά το οποίο η παραπάνω προθεσμία αναστέλλεται (άρθρ. 473 § 4 Κ.Π.Δ.).

II. Έλλειψη της επιβαλλομένης από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Π.Δ. ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας του απαλλαστικού βουλεύματος, η οποία ιδρύει λόγον αναιρέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 484 παρ.1 δ' Κ.Π.Δ., υπάρχει, όταν δεν περιέχονται στο βούλευμα, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία προέκυψαν κατά την προδικασία για τη μη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, με την μορφή των σοβαρών ενδείξεων προς στήριξη της κατηγορίας στο ακροατήριο, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία προέκυψαν τα περιστατικά αυτά και τα οποία πρέπει να προσδιορίζονται κατ' είδος, καθώς και οι σκέψεις, με τις οποίες κρίθηκε ότι τα περιστατικά, που προέκυψαν δεν συνιστούν πράγματι τέτοιες ενδείξεις. Εξάλλου, για την πληρότητα της αιτιολογίας, όσον αφορά τα βουλεύματα, πρέπει να προκύπτει απ' αυτήν ότι το Συμβούλιο, κατά την

εκτίμηση και αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων, δεν παρεβίασε τα διδάγματα και τους κανόνες της Κοινής Πείρας και Λογικής, η συμμόρφωση προς τους οποίους ελέγχεται αναιρετικώς ως έλλειψη αιτιολογίας (ΑΠ 1683/2009, 2095/2007, 1648/2007, 1289/2006 κ.ά.) και δεν έκανε επιλεκτική χρήση αυτών ή επιλεκτική χρήση μέρους αποδεικτικού μέσου ή ειδικότερα παρέλειψε να εκτιμήσει στο σύνολο της μια ιδιαίτερα σοβαρή και κρίσιμη μαρτυρική κατάθεση, γιατί άλλως είναι αδύνατος ο ακυρωτικός έλεγχος (Α.Π. 1415/2010, Α. Μαργαρίτης : «Ένδικα μέσα», 2014, σελ. 613 σημ. 294, Μ. Καϊάφα - Γκμπάντι : «Το περιεχόμενο της ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας», Υπερ. 1984, σελ. 842 επ.). Ειδικότερα, από τις διατάξεις των άρθρων 309 παρ. 1 εδ. α', 310 παρ. 1 εδ.α' 313 και 318 του ΚΠΔ, προκύπτει ότι το Δικαστικό Συμβούλιο (Πλημμελειοδικών ή Εφετών), αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία, μεταξύ άλλων περιπτώσεων, και αν δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις ή αυτές που υπάρχουν δεν είναι σοβαρές για την παραπομπή του κατηγορουμένου στα ακροατήρια. Οι ενδείξεις θεωρούνται σοβαρές, όταν πιθανολογούν την ενοχή του κατηγορουμένου ή όταν από το αποδεικτικό υλικό που συγκομίστηκε προκύπτει με βεβαιότητα, ότι το δικαστήριο θα πρέπει να επιληφθεί και να υποβάλει στη δοκιμασία της επ' ακροατηρίου διαδικασίας, τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζονται οι ενδείξεις. Αντιθέτως, οι ενδείξεις δεν θεωρούνται σοβαρές όταν, αυτές καθ' εαυτές κρινόμενες, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία, που είναι επαρκή για να οδηγήσουν το δικαστήριο στην απαλλαγή του. Για να κρίνει το συμβούλιο αν υπάρχουν ή όχι επαρκείς ενδείξεις για την ενοχή του κατηγορουμένου και να αποφανθεί αιτιολογημένα για την παραπομπή του στο

ΑΠΟΡΡΗΧΤΟ
Ο ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΗΣ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

δοστήριο του αρμόδιου δικαστηρίου ή για ότι δεν πρέπει γίνει κατηγορία σε βάρος του, θα συνεκτιμήσει το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν, αξιολογώντας και σταθμίζοντας, τόσο τα στοιχεία που ενισχύουν τις άνω ενδείξεις, όσο και εκείνα που τις αποδυναμώνουν. Τέλος, κατά το άρθρο 484 § 1 β' Κ.Π.Δ., λόγω αναιρέσεως του βουλεύματος, αποτελεί και η εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, η οποία συντρέχει όταν το Συμβούλιο της ουσίας δεν κάνει σωστή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, που δέχθηκε ότι προέκυψαν, στη διάταξη που εφάρμοσε, αλλά και όταν η παραβίαση γίνεται εκ πλαγίου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμα του βουλεύματος, που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό αιτιολογικού και διατακτικού του και αναγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, για το οποίο πρόκειται, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής εφαρμογής του νόμου και να στερείται το βούλευμα νόμιμης βάσεως. ΙΙΙ. Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών με το υπ' αρ. 1149/2015 βούλευμά του μεταξύ άλλων, παρέπεμψε τον κατηγορούμενο Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου για να δικασθεί ενώπιον του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών για την πράξη της παράβασης καθήκοντος κατ' εξακολούθηση (άρθρ. 98, 259 Π.Κ.), που φέρεται ότι τέλεσε ως Πρόεδρος της ΕΛ.ΣΤΑΤ., στην Αθήνα, κατά το χρονικό διάστημα από 2-8-2010 έως και το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2011 (βλ. 2η σελίδα 51ου φύλλου - 52° φύλλο, 64° φύλλο - 65° φύλλα και 2η σελίδα 66ου φύλλου - 1η σελ. 66ου φύλλου προσβαλλόμενου βουλεύματος) και αποφάνθηκε να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορούμενων Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου Κων.

ΜΟΛΦΕΤΑ του Βαλεντίνου και Αθανασίας ΞΕΝΑΚΗ του Θεοδώρου, για ψευδή βεβαίωση κατά συναυτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της ιδιαίτερας μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος (άρθρα 13α', 45, 242 § 3-1, 263 Α Π.Κ. σε συνδ. με άρθρ. 1 Ν. 1808/1950), πράξη για την οποία τους είχε απαγγελθεί από τον Ανακριτή, σε εκτέλεση του υπ' αρ. 1212/2014 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, που είχε διατάξει περαιτέρω κύρια ανάκριση, η παρακάτω κατηγορία : «Στην Αθήνα, στις 10.11.2010, ενώ ήσαν υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 13 στοιχ. α' Π Κ, στα καθήκοντα των οποίων ανάγεται η έκδοση ή η σύνταξη δημόσιων εγγράφων κατά την έννοια των άρθρων 13 στοιχ. γ' Π Κ και 438 ΚΠολΔ, από κοινού και με κοινό δόλο βεβαίωσαν με πρόθεση ψευδώς περιωριστικό που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, έχοντας σκοπό να βλάψουν παράνομα το Δημόσιο. Η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε σε αυτό από την εν λόγω πράξη τους υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ, η δε αξία του αντικειμένου του εγκλήματος είναι ιδιαίτερας μεγάλης. Πλέον συγκεκριμένα, στον ως άνω τόπο και κατά τον ως άνω χρόνο, ο κατηγορούμενος Ανδρέας ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου, υπό την ιδιότητα του ως Πρόεδρου της Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής με την επωνυμία «Ελληνική Στατιστική Αρχή», η οποία με το ν. 3832/2010 («Ελληνικό Στατιστικό Σύστημα - Σύσταση της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής ως Ανεξάρτητης Αρχής», στα εξής ΕΔ.ΣΤΑΤ.) έχει ορισθεί ως υπηρεσία αρμόδια για την παραγωγή και διάδοση των επίσημων στατιστικών της Χώρας, και συνεπώς ενώ ήταν υπάλληλος στον οποίο είχε νόμιμα ανατεθεί η άσκηση δημόσιας υπηρεσίας, έχοντας αρμοδίως επιφορτισθεί με το καθήκον της επεξεργασίας, μεταξύ άλλων, και του

ΕΠΙΛΟΓΗ
ΕΠΙΛΟΓΗ
ΕΠΙΛΟΓΗ

στατιστικού στοιχείου του ελληνικού δημοσιονομικού ελλείμματος, συνέταξε, από κοινού με τους συγκατηγορούμενούς του, προϊσταμένους των αρμόδιων υπηρεσιών της ΕΔ.ΣΤΑΤ και δη της Διεύθυνσης Εθνικών Λογαριασμών και της Διεύθυνσης Στατιστικών Ερευνών της εν λόγω αρχής, Κωνσταντίνα Μολφέτα του Βαλεντίνου και Αθανασία Ξενάκη του Θεοδώρου αντιπαθείτως, την απευθυνόμενη στην Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία (στα εξής Eurostat) αναφορά δημοσιονομικών στοιχείων, με την οποία βεβαίωσε, μεταξύ άλλων, ότι το ποσοστό του δημοσιονομικού ελλείμματος της Χώρας για το έτος 2009 ανερχόταν σε ποσοστό 15,4% επί του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (στο εξής Α.Ε.Π.), εμφανίζοντας το έτσι αυξημένο κατά ποσοστό 1,8% σε σχέση με την εκτίμηση που τον Απρίλιο του 2010 είχε γνωστοποιήσει στη Eurostat ο ασκών τότε της αρμοδιότητας της ΕΔ.ΣΤΑΤ. Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών Σπυρίδων Πλασκοβίτης, και κατά την οποία (εκτίμηση) το ως άνω έλλειμμα ανερχόταν μόνο σε ποσοστό 13,6% επί του Α. Ε. Π. Ωστόσο, το ανωτέρω βεβαιωθέν από τους ως άνω συγκατηγορουμένους δημοσιονομικό έλλειμμα, ως πραγματικό περιστατικό, ήταν ψευδές, αφού τεχνηέντως το διάγκωσαν με: α) Την αναταξινόμηση, για πρώτη φορά, από το θεσμικό τμήμα των μη χρηματοδοτικών εταιριών στο θεσμικό τμήμα της Γενικής Κυβέρνησης δεκαεπτά Δημόσιων Επιχειρήσεων (Αττικό Μετρό, Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ., Ε.Α.Σ., ΕΛ.Γ.Α., Ε.Ρ.Τ., Ε.Ο.Τ., Ε.ΘΕ.Α, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, Η.Σ.Α.Π., Η.Α.Π.Α.Π., Ηλεκτρομηχανική Κύμης ΕΠΕ, ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ, Κοινωνία της Πληροφορίας, Μονάδα Οργάνωσης Διαχείρισης Αναπτυξιακών Προγραμμάτων Α.Ε., Ο.Π.Β.Κ.Ε.Π.Ε., Ο.Σ.Ε. και Τραμ Α.Ε.), όπως οι εν λόγω τομείς προβλέπονται στον Κανονισμό (ΕΚ) 2223/1998 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου

1996 «περί του ευρωπαϊκού συστήματος εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας» και στο εισαχθέν με αυτόν Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών 1995 (στο εξής ΕΣΟΛ 1995), χωρίς να πληρούνται οι τιθέμενες από τα τελευταία σχετικές προϋποθέσεις και δη: i) παρότι οι εν λόγω Δημόσιες Επιχειρήσεις δεν μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως μη εμπορικές μονάδες, ήτοι ως πωλούσες, τα αγαθά και τις υπηρεσίες τους σε τιμές κατώτερες του 50% του κόστους παραγωγής τους (στο εξής: κριτήριο του 50%, βλ. παρ. 3.27 επ. ΕΣΟΛ 1995), χαρακτηρισμός που άλλωστε προϋπέθετε την προηγούμενη εκπόνηση από την ΕΑ.ΣΤΑΤ, σχετικών μελετών (βλ. παρ. 3.33 ΕΣΟΛ 1995, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παρ. 2 του Κανονισμού (ΕΚ) 479/2009 του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 2009 «για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβαλικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας»), οι οποίες όμως ουδέποτε συντάχθηκαν, ii) παρότι οι εν λόγω Δημόσιες Επιχειρήσεις λάμβαναν κρατικές επιδοτήσεις προϊόντος, οι οποίες ομοίως απέκλειαν την αναταξινόμησή τους στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης (βλ. παρ. 3.33 στοιχ. α' αριθ. 2 ΕΣΟΛ 1995, σε συνδυασμό με παρ. 4.33 και 4.35 στοιχ. Υ αυτού), κατά την εκτίμηση του κριτηρίου του 50%, iii) παρότι τα κόστη που αντιστοιχούσαν σε σχηματισμό κεφαλαίου για ίδιο λογαριασμό των εν λόγω Δημόσιων Επιχειρήσεων δεν έπρεπε να περιληφθούν στο κόστος παραγωγής τους, κατά την εκτίμηση του κριτηρίου του 50% (βλ. παρ. 3.33 στοιχ. β' ΕΣΟΛ 1995), iv) παρότι για την εξεύρεση του κόστους παραγωγής των εν λόγω Δημόσιων Επιχειρήσεων, κατά την εκτίμηση του κριτηρίου του 50%, έπρεπε να συνυπολογιστεί το μέγεθος της ανάληψης του παγίου κεφαλαίου αυτών και

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

1331/2018
ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

χι το ληφθέν τελικώς υπόψη μέγεθος των εμπορικών τους αποσβέσεων (βλ. παρ. 6.04 ΕΣΟΑ 1995) και ν) παρότι για την αναταξινόμηση των εν λόγω Δημόσιων Επιχειρήσεων στο τομέα της Γενικής Κυβέρνησης έπρεπε να εξεταστεί το κριτήριο του 50% στη διάρκεια μιας σειράς ετών (παρ. 3.33 ΕΣΟΑ 1995), κάτι που ωστόσο δεν έγινε. Η αναταξινόμηση των δεκαεπτά προαναφερόμενων Δημόσιων Επιχειρήσεων στο θεσμικό τομέα της Γενικής Κυβέρνησης διόγκωσε το δημοσιονομικό έλλειμμα του έτους 2009 κατά ποσοστό 0,74% επί του Α.Ε.Π. β) Την ένταξη στο θεσμικό τομέα της Γενικής Κυβέρνησης, εκατοντάδων (περί τα πεντακόσια) νομικών προσώπων ίσα δημοσίου όσο και ιδιωτικού δικαίου, χωρίς να ελεγχθεί η πλήρωση της προβλεπόμενης από τον ΕΣΟΑ 1995 προϋπόθεσης του ελέγχου τους από τη Γενική Κυβέρνηση (βλ. παρ. 2.71 ΕΣΟΑ 1995, σε συνδυασμό με την παρ. 1.2.3 του εκδοθέντος από τη Eurostat εγχειριδίου «για το δημόσιο έλλειμμα και χρέος, εφαρμογή του ευρωπαϊκού συστήματος λογαριασμών»), γ) Το συνυπολογισμό στο δημόσιο χρέος και συνεπώς εμμέσως και στο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης της αγοράς αξίας συμφωνιών ανταλλαγής εκτός αγοράς (off market swaps), οι οποίες είχαν συναφθεί από το Δημόσιο κατά τα έτη 2001 - 2007, χωρίς ένας τέτοιος συνυπολογισμός να επιβάλλεται από τον ΕΣΟΑ 1995 και δ) Τη συμπερίληψη στο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης των νοσοκομειακών δαπανών των ετών 2005 έως 2009, συνολικού ύψους, σύμφωνα με τα εκδοθέντα από τους νοσοκομειακούς προμηθευτές σχετικά τιμολόγια, 5.600.000.000 ευρώ, χωρίς: 1) να αφαιρεθούν, ως έδει από τις εν λόγω δαπάνες (βλ. παρ. 3.05 και 3.06 ΕΣΟΑ 1995), τα ποσά κατά τα οποία αυτές μειώνονταν λόγω προεξόφλησης των κατεχόμενων από τους ανωτέρω προμηθευτές ομολόγων, αντιστοιχούσαν

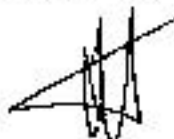
δε τα ως άνω ποσά σε ποσοστά 20 - 22% επί των νοσοκομειακών δαπανών του έτους 2008 και 30 - 32% επί των νοσοκομειακών δαπανών του έτους 2009 και ύ) να έχουν υποβληθεί στο σύναλο τους στον διενεργούμενο από το Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικό έλεγχο. Το κατά τα προπαρατιθέμενα ψευδώς βεβαιωθέν από τους ως άνω συγκατηγορούμενους δημοσιονομικό έλλειμμα για το έτος 2009 μπορούσε να έχει έννομες συνέπειες, καθόσον: i) έλαβε χώρα στο πλαίσιο της θεσπιζόμενης από τον Κανονισμό (ΕΚ) 479/2009 Διαδικασίας Υπερβολικού Ελλείμματος, διαδικασία η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 126 παρ. 9 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρέχει στα Συμβούλια τη δυνατότητα να ζητήσει από το Κράτος Μέλος, που εμφανίζει υπερβολικό έλλειμμα, να λάβει τα αναγκαία για τη μείωση του τελευταίου μέτρα, ii) μπορούσε να επηρεάσει την πρόσβαση της Χώρας στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου και τα επιτόκια δανεισμού της κατά την έκδοση από αυτή έντακων γραμματίων και iii) οδήγησε αιτιωδώς στη σύναψη ενός νέου Μνημονίου για την Ελλάδα και τη λήψη των προβλεφθέντων από εκείνο μέτρων (βλ. ν. 4046/2012, στο εξής «Μνημόνιο II»). Στην πράξη τους αυτή προέβησαν με πρόθεση και με σκοπό να βλάψουν παράνομα το Δημόσιο, η σκοπηθείσα δε από αυτούς ζημία, που προξενήθηκε ή έστω απειλήθηκε σε εκείνο, ανέρχεται στο ποσό των 171.348.800.000 ευρώ, το οποίο συντίθεται από τα επιμέρους ποσά των: i) 119.580.000.000 ευρώ, ως πρόσθετα χρεολύσια με τα οποία επιβαρύνθηκε η Χώρα, δανειζόμενη στο πλαίσιο του «Μνημονίου II», ii) 4.800.000.000 ευρώ, ως τόκους επί των ως άνω χρεολυσίων, iii) 46.200.000.000 ευρώ, ως πρόσθετα χρεολύσια με τα οποία επιβαρύνθηκε η Χώρα, δανειζόμενη μέσω της έκδοσης έντακων γραμματίων του Δημοσίου και iv)

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ
ΕΛΕΓΧΤΗΣ

. 38 800.000 ευρώ, ως τόκους επί των αμέσως ανωτέρω χρεαυσιών» Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό του προσβαλλόμενου βουλεύματος το Συμβούλιο να να καταλήξει στην απαλλακτική του κρίση για τους κατηγορούμενους, όσον αφορά το ως άνω έγκλημα της ψευδούς βεβαίωσης δέχθηκε ότι: «Από την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων της σχηματισθείσας δικογραφίας, τα οποία συγκεντρώθηκαν τόσο κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης όσο και σ' αυτά της κυρίας ανάκρισης, καθώς και της συμπληρωματικής τριαύτης, δηλαδή των μαρτυρικών καταθέσεων, των εγγράφων, του από 30-3-2012 πορίσματος της κατ' άρθρο 68 παρ. 2 του Συντάγματος Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων "σχετικά με το έλλειμμα του 2009 και τους παράγοντες που οδήγησαν στην αμφισβήτηση των ελληνικών στατιστικών στοιχείων", των ανωματί εγγράφων εξηγήσεων των κατηγορουμένων, που λήφθηκαν κατ' άρθρο 31 παρ. 2 ΚΠΔ, τις απολογίες των κατηγορουμένων κατά τη συμπληρωματική κυρία ανάκριση και από τη συνολική εκτίμηση του αποδεικτικού, υλικού, αξιολογούμενου κατά την αρχή της ηθικής απόδειξης (άρθρο 177 ΚΠΔ), προέκυψαν τ' ακόλουθα πραγματικά περιστατικά που διαλαμβάνονται στις υπ' αριθμ. 698/2014 και 885/2015 (συμπληρωματική της πρώτης) Εισαγγελικές προτάσεις, στις οποίες το παρόν Συμβούλιο παραδεκτά αναφέρεται προς αποφυγήν άσκοπων επαναλήψεων, κατά το μέρος τους που αναφέρονται στην αξιόποινη πράξη της ψευδούς βεβαίωσης σε βαθμό κακουργήματος κατά συναιτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της ιδιαίτερας μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος. Επιπλέον των όσων διαλαμβάνονται στις ανωτέρω Εισαγγελικές προτάσεις, επισημαίνονται και τ' ακόλουθα: Κατά τη διάταξη

του άρθρου 242 παρ. 1 Π.Κ., «υπάλληλος που στα καθήκοντά του ανάγεται η έκδοση ή η σύνταξη ορισμένων δημοσίων εγγράφων, αν σε τέτοιο έγγραφο βεβαιώνει με πρόθεση ψευδώς περιστατικό που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ψευδούς βεβαιώσεως (διανοητικής πλαστογραφίας), το οποίο είναι γνήσιο ιδιαίτερο έγκλημα, απαιτείται, αντικειμενικώς: α) ο δράστης (αυτουργός) να είναι υπάλληλος κατά την έννοια των άρθρων 13 εδ. α και 263 α Π.Κ., αρμόδιος καθ' ύλην και κατά τόπον για τη σύνταξη ή την έκδοση του εγγράφου και να ενεργεί μέσα στα πλαίσια της υπηρεσίας που του έχει ανατεθεί, β) έγγραφο κατά την έννοια του άρθρου 13 εδ. γ' Π.Κ. και δη δημόσιο κατά το άρθρο 43B Κ.Ι.Ο.Α.Δ, κατά την έννοια του οποίου πρέπει να προορίζεται για εξωτερική κυκλοφορία προς πλήρη απόδειξη έναντι πάντων κάθε γεγονότος που βεβαιώνεται σ' αυτό και γ) βεβαίωση στο έγγραφο αυτό ψευδών περιστατικών, τα οποία γενικώς και αφηρημένως μπορούν να έχουν έννομες συνέπειες, πράγμα το οποίο συμβαίνει, όταν το έγγραφο έχει τη νομική δυνατότητα να αποδεικνύει τη γένεση, ύπαρξη, διατήρηση, αλλοίωση ή απώλεια ενός δικαιώματος ή έννομης, σχέσης ή κατάστασης, δημόσιας ή ιδιωτικής φύσεως, ανεξαρτήτως αν οι ίδιες έννομες συνέπειες θα μπορούσαν να επέλθουν με τη βεβαίωση στο έγγραφο της πραγματικής καταστάσεως, υποκειμενικώς δε δόλος, ο οποίος συνίσταται στη γνώση του δράστη, έστω και με την έννοια του ενδεχόμενου δόλου, ότι ενεργεί υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου εντός της καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητάς του και ότι τα βεβαιούμενα γεγονότα είναι ψευδή και στη θέληση ή αποδοχή αυτού, να βεβαιώσει τα ψευδή περιστατικά, που μπορούν να έχουν

νομες συνέπειες (Α. Μπουραπούλου, Ψευδής βεβαίωση, νόθευση κ.λπ., ΠοινΧρ 18/257 ε.π., Χρ, Δέδε, Ποινικό Δίκαιο, Ειδικό Μέρος, Εγκλήματα περί την υπηρεσία, σελ. '72 - Α.Π. 137/2014, Α.Π. 648/2014, Α.Π. 755/2014, Α.Π. 963/2014, Α.Π. 642/2014). Η «Ελληνική Στατιστική Αρχή» (ΕΛ.ΣΤΑΤ.) συνεστήθη με το άρθρο 10 του ν. 3832/2010 (Α' 38) ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, με σκοπό τη συστηματική - παραγωγή επισήμων στατιστικών και τη διενέργεια σχετικών επιστημονικών ερευνών και μελετών Στο άρθρο 126 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 104 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) ορίζεται ότι: «1. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα. 2. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της δημοσιονομικής κατάστασης και το ύψος του δημοσίου χρέους στα κράτη μέλη προκειμένου να εντοπίζει τις μεγάλες αποκλίσεις. Ειδικότερα, εξετάζει την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, με βάση τα ακόλουθα δύο κριτήρια: α) κατά πόσον ο λόγος του προβλεπομένου ή υφισταμένου δημοσιονομικού ελλείμματος προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς ... β) κατά πόσον ο λόγος του δημοσίου χρέους προς το ακαθάριστο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς ... Οι τιμές αναφοράς ορίζονται στο πρωτόκολλο για τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στις Συνθήκες. 3. ...». Στο δε άρθρο 1 του ανωτέρω Πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος (αριθμ. 12) ορίζεται ότι «Οι τιμές αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 126, παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οι εξής: 3% για τον λόγο μεταξύ του προβλεπομένου ή υφισταμένου δημοσιονομικού ελλείμματος και του ακαθάριστου εγχώριου

προϊόντος σε τιμές αγοράς, 60% για τον λόγο μεταξύ του δημοσίου χρέους και του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε τιμές αγοράς». Περαιτέρω, στο άρθρο 2 του ίδιου Πρωτοκόλλου ορίζεται ότι «οι όροι δημόσιος και δημοσιονομικός νοούνται με ευρεία έννοια [με τους ανωτέρω όρους αποδόθηκε στην ελληνική γλώσσα ο αγγλικός όρος general government], ήτοι καλύπτουν την κεντρική κυβέρνηση, την περιφερειακή ή τοπική διοίκηση και τα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, εξαιρουμένων των εμπορικών πράξεων, όπως ορίζονται στο ευρωπαϊκό σύστημα ολοκληρωμένων οικονομικών συναλλαγών». Με τον Κανονισμό (ΕΚ) 479/2009 του Συμβουλίου της 25ης Μάιου 2009 (ΕΕ L 145) ρυθμίσθηκαν ζητήματα σχετικά με την εφαρμογή του ανωτέρω πρωτοκόλλου. Στο άρθρο 1 του εν λόγω Κανονισμού ορίζονται τα εξής. «Για τους σκοπούς του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος και του παρόντος κανονισμού, οι όροι που περιλαμβάνονται στις παραγράφους 2 έως 6 ορίζονται σύμφωνα με το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Κοινότητας (στο εξής «ΕΣΛ 95») που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2223/96. Οι κωδικοί μέσα σε παρένθεση αναφέρονται στο ΕΣΛ 95. 2. Ο όρος «δημόσιος» καλύπτει τον ευρύτερο «δημόσιο τομέα» [έτσι αποδόθηκε στην ελληνική γλώσσα ο αγγλικός όρος general government] (S.13), που υποδιαιρείται στους υποτομείς «κεντρική διοίκηση» (S.1311), «διοίκηση ομόσπονδων κρατιδίων» (S. 1312), «τοπική αυτοδιοίκηση» (S. 1313) και «οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης» (S. 1314), εξαιρουμένων των εμπορικών πράξεων όπως ορίζονται στο ΕΣΛ 95. Η εξαίρεση των εμπορικών πράξεων σημαίνει ότι ο «δημόσιος τομέας» (S. 13) περιλαμβάνει μόνο τις θεσμικές μονάδες που έχουν ως κύριο καθήκον την παραγωγή ή

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΠΡΟΤΥΠΟΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ
ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ

εμπορεύσιμων υπηρεσιών. 3. Το δημοσιονομικό έλλειμμα (πλεόνασμα) είναι η καθαρή λήψη (καθαρή χορήγηση) δανείων (EDP Β.Θ) του «δημόσιου τομέα» (S. 13), όπως ορίζεται στα ΕΣΛ 95. ... 4. ... 5. Το «δημόσιο χρέος» αποτελείται από την ονομαστική αξία όλων των ακαθάριστων τρεχουσών υποχρεώσεων του «δημόσιου τομέα» (S.1.3) στο τέλος τον έτους, με εξαίρεση τις υποχρεώσεις των οποίων τα αντίστοιχα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού βρίσκονται στην κατοχή του «δημόσιου τομέα» (S.13) ...». Στο άρθρο 3 του ανωτέρω Κανονισμού προβλέπεται ότι «Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή (Eurostat) δύο φορές το χρόνο, την πρώτη φορά πριν από την 1η Απριλίου του τρέχοντος έτους (έτος ν) και τη δεύτερη φορά πριν από την 1η Οκτωβρίου του έτους ν, τα προϋπολογισθέντα και τα πραγματικά δημόσια ελλείμματα και το προϋπολογισθέν και το πραγματικό ύψος του δημόσιου χρέους τους. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή (Eurostat) για το ποιες εθνικές αρχές είναι αρμόδιες για τη γνωστοποίηση στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος ...», ενώ στο άρθρο 16, όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό (ΕΕ) 679/2010 του Συμβουλίου της 26.7.2010 (ΕΕ L 198), ορίζεται ότι «1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα πραγματικά στοιχεία που γνωστοποιούνται στην Επιτροπή (Eurostat) παρέχονται σύμφωνα με τις αρχές που έχουν θεσπισθεί με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 223/2009. Ως προς το θέμα αυτό, οι εθνικές στατιστικές υπηρεσίες σφείλουν να διασφαλίζουν ότι τα γνωστοποιούμενα στοιχεία είναι σύμφωνα με το άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού και τους σχετικούς λογιστικούς κανόνες του ΕΣΛ 95 ... 2. ...». Περαιτέρω, με τον Κανονισμό (ΕΚ) 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2009 (ΕΕ L 87) θεσπίσθηκαν

κανόνες για την ανάπτυξη, την παραγωγή και τη διάδοση των ευρωπαϊκών στατιστικών. Στο άρθρο 1 του εν λόγω Κανονισμού ορίζεται ότι «... Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και τις αρχές της ανεξαρτησίας, της ακεραιότητας και της υπευθυνότητας των εθνικών αρχών και της κοινοτικής αρχής, οι ευρωπαϊκές στατιστικές είναι στατιστικές που απαιτούνται για την υλοποίηση των δραστηριοτήτων της Κοινότητας», ενώ στο άρθρο 5 προβλέπονται τα εξής : «Κάθε κράτος μέλος ορίζει την εθνική στατιστική υπηρεσία που έχει την ευθύνη για το συντονισμό όλων των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο για την ανάπτυξη, την παραγωγή και τη διάδοση ευρωπαϊκών στατιστικών και ενεργεί ως σημείο επαφής για την Επιτροπή (Eurostat) σε στατιστικά ζητήματα (ΕΣΥ). Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας διάταξης». Εξάλλου, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Εθνικών και Περιφερειακών Λογαριασμών της Κοινότητας (ΕΣΛ 1995), στο οποίο παραπέμπουν οι διατάξεις του Κανονισμού 479/2009, θεσπίσθηκε με τον Κανονισμό (ΕΚ) 2223/1996 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 1996 (ΕΕ L 310), οι διατάξεις του οποίου ισχύουν αμέσως και δεσμεύουν τις αρχές των κρατών μελών, οι οποίες, κατά την κατάρτιση των δημοσιονομικών στατιστικών που υποβάλλονται στην Eurostat σύμφωνα με τις διατάξεις των προαναφερθέντων Κανονισμών, οφείλουν να τηρούν τις αρχές, τους ορισμούς, τις ταξινομήσεις και τους λογιστικούς κανόνες που απορρέουν από το ανωτέρω Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών. Όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1.01 του Κεφαλαίου 1 του ΕΣΛ 1995: «Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Εθνικών και Περιφερειακών Λογαριασμών ... είναι ένα διεθνώς συμβατό λογιστικό πλαίσιο για τη συστηματική και

ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗ
ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΙΜΗ
ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

λεπτομερή περιγραφή μιας συναλικής οικονομίας (δηλαδή περιφέρειας, χώρας ή ομάδας χωρών), των συνιστωσών της και των σχέσεων της με άλλες συνολικές οικονομίες». Στο Κεφάλαιο 2 του ΕΣΛ 1995 καθορίζονται οι θεσμικοί τομείς της οικονομίας κάθε χώρας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και ο δημόσιος τομέας (Σ. 13). Ο δημόσιος τομέας υποδιαιρείται σε τέσσερις υποτομείς: α) κεντρική διοίκηση, β) διοίκηση ομόσπονδου κρατιδίου, γ) τοπική αυτοδιοίκηση και δ) οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης (παρ. 2.70). Σύμφωνα δε με τις παραγράφους 2.69 και 2.71 του Κεφαλαίου 2 του ΕΣΛ 1995, στον δημόσιο τομέα (και, συγκεκριμένα, στον υποτομέα της κεντρικής διοίκησης) υπάγονται και «τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα που αναγνωρίζονται ως ανεξάρτητα νομικά πρόσωπα, τα οποία είναι παραγωγοί λοιπού μη εμπορεύσιμου προϊόντος και ελέγχονται και κατά κύριο λόγο χρηματοδοτούνται από την κεντρική διοίκηση». 5. Επειδή, στο εσωτερικό δίκαιο, για την οριοθέτηση του δημοσίου τομέα σύμφωνα με τις ανωτέρω παρατεθείσες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου, με το άρθρο 2 του ν. 3871/2010 (Α' 141) προστέθηκε άρθρο 1B στα ν. 2382/1995 (Α' 247) περί Δημοσίου Λογιστικού, με το οποίο ορίσθηκαν τα εξής : κ1. Δημόσιος τομέας : περιλαμβάνει τη Γενική Κυβέρνηση και τις δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3, καθώς και τους δημόσιους οργανισμούς κατά την έννοια της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 3428/2005 (ΦΕΚ 314 Α). 2. Γενική Κυβέρνηση : περιλαμβάνει την Κεντρική Κυβέρνηση, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πρώτου και δεύτερου βαθμού (ΟΤΑ), και τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ), σύμφωνα με τα κριτήρια του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών (ΕΣΟΛ). 3. Κεντρική Κυβέρνηση . περιλαμβάνει την Κεντρική Διοίκηση και τα νομικά πρόσωπα

δημοσίου δικαίου, καθώς και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ελέγχονται και χρηματοδοτούνται κυρίως από την Κεντρική Διοίκηση, εκτός ΟΤΑ και ΟΚΑ. 4. Κεντρική Διοίκηση ή Δημόσιο ή Κράτος : περιλαμβάνει την Προεδρία της Δημοκρατίας, τα Υπουργεία και τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, καθώς και τις Ανεξάρτητες Αρχές ...». Με το άρθρο 50 παρ. 1 περ. α' δε του ν. 3943/2011 (Α' 68/31.3.2011) προστέθηκε στην παρ. 2 του άρθρου 1B του ν. 2362/1995 τελευταία εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο : «Αναλυτικά τα νομικά πρόσωπα που περιλαμβάνονται στην Κεντρική Κυβέρνηση, τους Ο.Τ.Α. και τους Ο.Κ.Α. προσδιορίζονται από το Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης που τηρείται με ευθύνη της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής». Εξάλλου, στο άρθρο 11 του ν. 3832/2010, με τον οποίο, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, συνεστήθη η ΕΛ.ΣΤΑΤ. ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, ορίζεται ότι «1. Η ΕΛ.ΣΤΑΤ. ασκεί τις αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδας (Γ.Γ. Ε.Σ.Υ.Ε.), που προβλέπονται στο άρθρο 1 του π.δ. 224/1988 (ΦΕΚ 81 Α'), κάθε άλλη αρμοδιότητα της που προβλέπεται στην κείμενη νομοθεσία, καθώς και τις αρμοδιότητες που καθορίζονται από τον παρόντα νόμο, από τον Κανονισμό (ΕΚ) 223/2009 και οποιαδήποτε άλλη σχετική διάταξη. 2. Η ΕΛ.ΣΤΑΤ. ιδίως : α Καταρτίζει και εκτελεί το ετήσιο στατιστικό πρόγραμμα και παράγει και δημοσιεύει με την ιδιότητα της «εθνικής στατιστικής υπηρεσίας», όπως ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 5 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 223/2009, τις επίσημες, εθνικές και ευρωπαϊκές στατιστικές της χώρας ...». β. Επειδή, από τις ανωτέρω παρατεθείσες διατάξεις προκύπτει ότι η ΕΛ.ΣΤΑΤ. είναι η αρμόδια εθνική αρχή για την κατάρτιση και την αποστολή προς την Eurostat των εθνικών στατιστικών και του συνόλου

ΠΡΟΣΤΕΦΗΚΕ
στην παρ. 2
του άρθρου 1B
του ν. 2362/1995

των στοιχείων που απαιτούνται, μεταξύ άλλων, για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου σχετικά με την διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό 479/2009. Τα στοιχεία αυτά γνωστοποιούνται στην Ευροστατ τουλάχιστον δύο φορές τον χρόνο. Στο πλαίσιο των ανωτέρω αρμοδιοτήτων ανετέθη, επίσης, στην ΕΛ.ΣΤΑΤ., με το άρθρο 50 παρ. 1 περ. α του ν. 3943/2011, η κατάρτιση του Μητρώου Φορέων Γενικής Κυβέρνησης. Στο Μητρώο αυτό κατατάσσονται όλοι οι φορείς, τα στοιχεία της οικονομικής διαχείρισης των οποίων λαμβάνονται υπ' όψιν για τον προσδιορισμό του δημοσίου ελλείμματος και του δημοσίου χρέους, κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό 479/2009. Σύμφωνα δε με τις διατάξεις του άρθρου 1B του ν. 2362/1995, η Γενική Κυβέρνηση περιλαμβάνει την Κεντρική Κυβέρνηση, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, ενώ, περαιτέρω, ως προς την Κεντρική Κυβέρνηση ορίζεται ότι περιλαμβάνει τις κρατικές υπηρεσίες (Κεντρική Διοίκηση), τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου καθώς και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ελέγχονται και χρηματοδοτούνται κυρίως από την Κεντρική Διοίκηση. Συνεπώς, οι φορείς που περιλαμβάνονται στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης καθορίζονται, κατ' αρχήν, στο νόμο. Για την κατάταξη, όμως, ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης απαιτείται προηγούμενη κρίση σχετικά με την συνδρομή των τασσόμενων στις οικείες διατάξεις κριτηρίων. Προκειμένου, δηλαδή, να υπαχθεί ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης, εξετάζεται αν το εν λόγω νομικό πρόσωπο ελέγχεται και χρηματοδοτείται κατά κύρια λόγο από την Κεντρική Διοίκηση. Η κατάταξη, συνεπώς, ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου στο

καταρτιζόμενο από την ΕΛ.ΣΤΑΤ. Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης προϋποθέτει εξειδίκευση και εφαρμογή επί του συγκεκριμένου νομικού προσώπου των καθοριζόμενων στο νόμο κριτηρίων, βάσει των υποβαλλόμενων στοιχείων σχετικά με την διοίκηση και την χρηματοδότηση του εν λόγω νομικού προσώπου. Περαιτέρω, εν όψει της προαναφερθείσης υποχρέωσης της ΕΛ.ΣΤΑΤ. για την ανά τακτά χρονικά διαστήματα υποβολή των σχετικών με την διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος στοιχείων προς την Ευrostat, αντιστοίχως, ανά τακτά χρονικά διαστήματα ελέγχονται και επικαιροποιούνται τα σχετικά με την κατάρτιση του Μητρώου Φορέων Γενικής Κυβέρνησης στοιχεία. Συνεπώς, τουλάχιστον η πρώτη κατ' έτος ενημέρωση από την ΕΛ.ΣΤΑΤ. του Μητρώου Φορέων Γενικής Κυβέρνησης, εμπεριέχει επαναξιολόγηση της συνδρομής των κριτηρίων κατατάξεως στα εν λόγω Μητρώο, βάσει των επικαιροποιημένων ετησίων στοιχείων, εν όψει, ιδίως, του ότι τα δεδομένα σχετικά με την χρηματοδότηση του φορέα καθώς και την ιδιότητά του ως «παραγωγού μη εμπορεύσιμου προϊόντος» (βλ. τον ανωτέρω παρατεθέντα ορισμό του Κεφαλαίου 2 παρ. 2.69 και 2.71 του ΕΣΛ 1995) εξετάζονται, κατ' αρχήν, σε ετήσια βάση. Το ως άνω δε επικαιροποιημένο Μητρώο εξακολουθεί να ισχύει καθ' όλη την διάρκεια του έτους, εφ' όσον δεν μεσολαβήσει νεότερη ενημέρωση βάσει ουσιαστών διαφοροποιημένων στοιχείων, καθώς και μετά την έναρξη του επομένου έτους, μέχρι την κατάρτιση επικαιροποιημένου Μητρώου για το νέο έτος. Εξάλλου, η κατάταξη ενός φορέα στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης έχει έννομες συνέπειες για την λειτουργία του, δεδομένου, κυρίως, ότι συνεπάγεται την εφαρμογή επί αυτού ενός ειδικού πλέγματος διατάξεων σχετικών με την οικονομική του διαχείριση, εν όψει του ότι, όπως

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ο έμπιστος
[Signature]

[Signature]

[Signature]

προαναφέρθηκε, τα οικονομικά στοιχεία του εν λόγω Φορέα λαμβάνονται υπ' όψιν για τον καθορισμό του ύψους του δημοσίου ελλείμματος και του δημοσίου χρέους (ΣΤΕ 2497/2013). Η Ελλάδα μέχρι τη θέση σε ισχύ του ως άνω ιδρυτικού νόμου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. (Μ. 3832/9-3-2010), συμμετείχε στο Ευρωπαϊκό Στατιστικό Σύστημα (ΕΣΣ) μέσω της Γενικής Γραμματείας Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδας, που είχε συσταθεί με το ΠΑ 224/1986, υπαγόταν στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και είχε την ευθύνη της συλλογής και επεξεργασίας στατιστικών της χώρας, για εθνικούς και ευρωπαϊκούς σκοπούς. Στο πλαίσιο αυτό το δημοσιονομικό έλλειμμα και το δημόσιο χρέος κάθε κράτους μέλους, εκφράζεται ως ποσοστό (%) επί του αντιστοίχου ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος (ΑΕΠ), βάσει κλασματικού αριθμού, με αριθμητή το έλλειμμα ή το χρέος και παρονομαστή το ΑΕΠ. Η Ελλάδα, που από τον Απρίλιο του 2009, με απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ύστερα από εισήγηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ), είχε ενταχθεί σε διαδικασία επιτήρησης λόγω «υπερβολικού ελλείμματος» (ΔΥΕ), οριζόμενου σε ποσοστό άνω του 3% του ΑΕΠ, βάσει του Συμφώνου Σταθερότητας μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης, αφού η Ελληνική Κυβέρνηση πριν από τις βουλευτικές εκλογές της 4-10-2009, στο πλαίσιο του σπασταλλέντος στην Επιτροπή Επικαιροποιημένου Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης, είχε περιλάβει ως στόχο (πρόβλεψη) δημοσιονομικού ελλείμματος «Γενικής Κυβέρνησης» (κύριου θεσμικού τομέα και βασικού κριτηρίου της πορείας των δημοσιονομικών δεδομένων κάθε χώρας, περιλαμβάνοντας όλους τους θεσμικούς φορείς που χρηματοδοτούνται από το Δημόσιο, κατά τις προβλέψεις του πρωτογενούς και παραγώγου δικαίου της ΕΕ) ποσοστού 3,7% του ΑΕΠ, βάσει της διαδικασίας αυτής (ΔΥΕ),

προβλεπομένης από ευρωπαϊκούς κανονισμούς, διέποντες την κατάρτιση των δημοσιονομικών στατιστικών για τους σκοπούς της ΔΥΕ (περιορισμού του ελλείμματος σε ποσοστό κάτω του 3% του ΑΕΠ), να γνωστοποιεί στη Επιτροπή (EUROSTAT) ομαδοποιημένα δημοσιονομικά στατιστικά στοιχεία όλων των εντασσομένων στον θεσμικό τομέα της «Γενικής Κυβέρνησης» φορέων, καθώς και επικαιροποιημένη οριοθέτηση του τομέα αυτού - ταξινόμηση φορέων σ' αυτόν κατ' εφαρμογή των ισχυόντων κριτηρίων και κατάρτιση του σχετικού «μητρώου φορέων Γενικής Κυβέρνησης» (ΦΓΚ), μαζί με προϋπολογισμό (πρόβλεψη) δημοσιονομικού ελλείμματος για το τρέχον κάθε φορά έτος, ήτοι ετήσιας διαφοράς δημοσιονομικών εσόδων-δαπανών (αφού η τελική λογιστική διαμόρφωση του δημοσιονομικού ελλείμματος προϋποθέτει το οριστικά κλείσιμο των λογαριασμών εντασσόμενων στη «Γενική Κυβέρνηση», φορέων, που γίνεται μετά τη λήξη του έτους), δύο φορές ετησίως, δηλαδή τον Απρίλιο και τον Οκτώβριο έκαστου έτους. Σ' αυτό το πλαίσιο η Ελληνική Κυβέρνηση, μέσω της ΓΓΕΣΥΕ του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, γνωστοποίησε στην «EUROSTAT», στις 2-10-2009, ήτοι δύο (2) ημέρες πριν τις Βουλευτικές εκλογές της 4-10-2009, σχετικά δημοσιονομικά στατιστικά στοιχεία με πρόβλεψη δημοσιονομικού ελλείμματος για το έτος 2009, ανερχομένου σε ποσοστό 6% του ΑΕΠ. Μετά από αίτημα παροχής διευκρινίσεων της «EUROSTAT», επί της γνωστοποίησης αυτής, η Ελληνική Κυβέρνηση που προέκυψε από τις ανωτέρω Βουλευτικές εκλογές, στις 21-10-2009 γνωστοποίησε στην τελευταία νέα (επικαιροποιημένα) δημοσιονομικά στατιστικά στοιχεία, με αναθεωρημένη πρόβλεψη δημοσιονομικού ελλείμματος για το ίδιο έτος (2009), σε ποσοστό 12,5% του ΑΕΠ, επίσης, μέσω της

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
05/10/2009

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten mark]

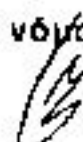

Λίθα 25 της 1331/2018 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

ΓΓΕΣΥΕ, βάσει συνυπολογισμού νεότερων ταμειακών και δημοσιονομικών στοιχείων, ληφθέντων από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και την Τράπεζα της Ελλάδος, οικονομικών αποτελεσμάτων Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ), εντασσόμενων στον τομέα της «Γενικής Κυβέρνησης» (ΙΚΑ, ΟΑΕΕ), προκυπτόντων από εκθέσεις των Διοικητών τους και οφειλών ΟΚΑ και Νοσοκομείων προς φαρμακευτικές εταιρίες. Στις 9-3-2010 τέθηκε σε ισχύ ο ιδρυτικός νόμος της ΕΛ.ΣΤΑΤ. (Ν. 3832/2010), ως ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής, υπαγόμενης, όπως προαναφέρθηκε, απευθείας στον έλεγχο της Βουλής, των Ελλήνων και έχουσης τις μέχρι τότε αρμοδιότητες της καταργηθείσας με τον ίδιο νόμο ΓΓΕΣΥΕ (άρθρα 9 παρ. 1, 2, 10 παρ. 1, 2, 22 ν. 3832/2010, όπως ίσχυαν αρχικά). Ο νόμος αυτός προέβλεπε την ΕΛ.ΣΤΑΤ. ως συλλογικό όργανο διοίκησης (εν είδει Διοικητικού Συμβουλίου), με εξουσιαστική σχέση με τους λοιπούς φορείς του Ελληνικού Στατιστικού Συστήματος (ΕΛ.ΣΕ), που ορίζονταν ως τέτοιοι (αρμόδιοι ή υπόχρεοι συλλογής στατιστικών στοιχείων υποβαλλόμενων σ' αυτήν) με απόφασή της (άρθρα 13 παρ. 1, 2, 10 παρ. 5 ν. 3832/2010, όπως ίσχυαν αρχικά). Πιο συγκεκριμένα, προβλεπόταν ότι η ΕΛ.ΣΤΑΤ. συγκροτείται από επτά (7) μέλη, ως εξής: α) τέσσερα μέλη, ένα από τα οποία οριζόταν ως Πρόεδρος και ένα ως Αντιπρόεδρος, εκλεγόμενα από τη διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, με εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από δημόσια προκήρυξη, με πλειοψηφία 4/5 των μελών της, β) ένα μέλος υπαδεικνυόμενο από τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, γ) ένα μέλος οριζόμενο από τον Υπουργό Οικονομικών και δ) ένα μέλος οριζόμενο από τον Σύλλογο των Εργαζομένων στην ΕΛ.ΣΤΑΤ. Μετά δε την εκλογή του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των δύο μελών της

ΕΛΣΤΑΤ από τη διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, προβλεπόταν διορισμός των μελών της ΕΛΣΤΑΤ για δετή θητεία, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, δημοσιευόμενη στην Ε.τ.Κ., με δυνατότητα ανανέωσης της θητείας τους άπαξ μόνο, με όμοια απόφαση και με την ίδια διαδικασία (άρθρο 12 παρ. 1, 3 ν. 3832/2010, όπως ίσχυε αρχικά). Παράλληλα, προβλέπονταν υποχρεωτικές συνεδριάσεις των μελών της ΕΛΣΤΑΤ, τακτικές και έκτακτες, τουλάχιστον άπαξ του μηνός, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, ορίζουσα τον τόπο και το χρόνο και περιλαμβάνουσα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, προς άσκηση των εν γένει αρμοδιοτήτων της (άρθρο 13 παρ. 1 ν. 3832/2010, όπως ίσχυε αρχικά). Επιπλέον, με μεταβατική διάταξη προβλεπόταν, μέχρι το διορισμό του Προέδρου τους και των μελών της ΕΛΣΤΑΤ (πρώτου ΔΣ), η άσκηση των εν γένει αρμοδιοτήτων τους από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών (άρθρο 23 παρ. 1 ν. 3832/2010). Ας σημειωθεί εδώ ότι με 'διαδοχικές νομοθετικές μεταβολές του ανωτέρω ιδρυτικού της ΕΛΣΤΑΤ νόμου, οι κυριότερες των οποίων επήλθαν αφενός με το άρθρο 10 ν. 3899/2010 (ΦΕΚ Αξ 212/17-12-2010) και αφετέρου με το άρθρο 321 ν. 4072/2012 (ΦΕΚ Αξ 86/11-4-2012) το ως άνω συλλογικό όργανο (ΔΣ) της ΕΛΣΤΑΤ καταργήθηκε, των αρμοδιοτήτων αυτού περιελθουσών στον Πρόεδρο της Αρχής αυτής, πλην όμως οι εν λόγω μεταβολές επήλθαν εκ των υστέρων, δηλαδή σε χρόνο μεταγενέστερο του χρόνου τελέσεως των πράξεων που αποδίδονται στους κατηγορούμενους, ισχύοντος κατά τον χρόνο τούτο, σε γενικές γραμμές, του προεκτεθέντος - εσωτερικού νομοθετικού πλαισίου, αναφορικά με τη λειτουργία και την άσκηση των αρμοδιοτήτων του συλλογικού οργάνου της ΕΛ.ΣΤΑΤ., οι οποίες είχαν αρχικά προβλεφθεί με τον ιδρυτικό της νόμο.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ο Εφαρμοστής

ον Απρίλιο του 2010 και ενώ είχε τεθεί σε ισχύ ο ως άνω νόμος, η Ελλάδα, στο πλαίσιο της ΔΥΕ, γνωστοποίησε στην «EUROSTAT» επικαιροποιημένα στατιστικά στοιχεία, με εκτίμηση του δημοσιονομικού ελλείμματος για το έτος 2009 ανερχομένου κατ' αυτήν 13,6% του ΑΕΠ, μέσω του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών, ως ασκούντας τις αρμοδιότητες της νεοσυσταθείσας ΕΛ.ΣΤΑΤ., υπό το μεταβατικό καθεστώς του άρθρου 23 παρ. 1 ν. 3832/2010. Επίσης, τον ίδιο μήνα ο τότε Πρωθυπουργός της χώρας, επικαλούμενος επιγενάμενη και πλήρη αδυναμία περαιτέρω δανεισμού της, ανακοίνωσε την πολιτική απόφαση προσφυγής (υπαγωγής) στον νεοσυσταθέντα Διεθνή Μηχανισμό Στήριξης (ΔΝΤ, ΕΚΤ και ΕΕ), που ενεργοποιήθηκε με τη θέση σε ισχύ του ν. 3845/2010 (ΦΕΚ Α', 63/5-3-2010). Στη συνέχεια, στις 2-8-2010 ολοκληρώθηκε η προβλεπόμενη στο άρθρο 12 ν. 3832/2010 διαδικασία συγκροτήσεως (εκλογής και διορισμού) του συλλογικού οργάνου της ΕΛ.ΣΤΑΤ., με τη δημοσίευση στην Ε.Τ.Κ. της υπ' αριθμ. 7998/Α1-80-65 (ΦΕΚ 265/2-8-2010) αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών περί διορισμού του πρώτου ΔΣ της. Ως Πρόεδρος διορίστηκε ο κατηγορούμενος Ανδρέας Γεωργίου, ως Αντιπρόεδρος ο Νικ. Λογοθέτης και μέλος αυτού, μεταξύ άλλων, η Ζωή Γεωργαντά. Το ανωτέρω συλλογικό όργανο της ΕΛ.ΣΤΑΤ. συνήλθε σε συνεδρίαση τέσσερις (4) φορές ήτοι στις 3-8-2010, στις 3-9-2010, στις 20-9-2010 και στις 3-10-2010, χωρίς από τότε ο Πρόεδρος του να το συγκαλέσει σε άλλη συνεδρίαση, μαλονάτι ήταν υποχρεωμένος προς τούτο, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες αρχικές ρυθμίσεις του ν. 3832/2010. Από τα πρακτικά των ανωτέρω γενομένων συνεδριάσεων του ΔΣ της ΕΛ.ΣΤΑΤ. προκύπτει ότι αυτές εξαντλήθηκαν σε συζητήσεις για τον καθορισμό της ενδεδειγμένης λειτουργίας της ΕΛ.ΣΤΑΤ.

προς την κατεύθυνση ορθής μεθοδολογικής επεξεργασίας των συλλεγόμενων από τους λοιπούς φορείς του ΕΛΣΣ στατιστικών στοιχείων, με σκοπό την απαρέγκλιτη εφαρμογή του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ (πρωτογενούς και παραγωγού), τη δημοσίευση ορθών δημοσιονομικών (κυρίως) και μη στατιστικών στοιχείων και, συνακόλουθα, την αποκατάσταση της αξιοπιστίας των ελληνικών στατιστικών, έναντι των Ευρωπαϊκών Αρχών, σκοπό, άλλωστε, στον οποία κατέτεινε και η ίδια η νομαθετική σύσταση της ΕΛ.ΣΤΑΤ. Παράλληλα, ο πρώτος κατηγορούμενος Ανδρέας Γεωργίου, που μέχρι την εκλογή και τον διορισμό του ως Προέδρου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. εργαζόταν στο ΔΝΤ και, μάλιστα, την τελευταία πριν τον διορισμό του βεγία ήταν Αναπληρωτής Προϊστάμενος Τμήματος του ΔΝΤ, στον τομέα της στατιστικής, εκτός από την παράλειψή του να συγκαλέσει, πέραν της 3-10-2010, σε περαιτέρω συνεδριάσεις τα συλλογικά όργανα της ΕΛ.ΣΤΑΤ., προς άσκηση των νομίμων αρμοδιοτήτων του, φέρεται ως διατηρήσας τη θέση αυτή παρανόμως με την ιδιότητα του προέδρου της ΕΛ.ΣΤΑΤ., δηλαδή κατά παράβαση του υποχρεωτικού καθεστώτος πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησής του σ' αυτήν, σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 1 ν. 3832/2010 (όπως ίσχυε τότε και ισχύει και σήμερα, μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 32 παρ. 12 ν. 4072/2012). Ακολούθως, περί τα μέσα Νοεμβρίου 2010, σε συνέχεια των υποχρεώσεων της χώρας, στο πλαίσιο της ΔΥΕ, έναντι της «EUROSTAT», με απόφαση του Προέδρου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. (πρώτου κατηγορουμένου) και με Προϊσταμένους των Δ/σεων Εθνικών Λογαριασμών και Στατιστικών Ερευνών της Αρχής αυτής τους δεύτερο και τρίτη κατηγορουμένους, αντίστοιχα, χωρίς νεότερα (επικαιροποιημένα) δημοσιονομικά στοιχεία να τύχουν της

Μ.Ω.Π.Θ.Π.Κ.
Ε.Κ.Π.Π.Π.
Α.Γ.Γ.Π.
Α.Γ.Π.

εγκρίσεως- πιστοποιήσεως από το ως άνω αρμόδιο (τότε όργανο, γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή «EUROSTAT»), με ανθεωρημένο το δημοσιονομικό έλλειμμα (σε σχέση με τη γνωστοποιηθείσα εκτίμησή του, στο πλαίσιο της ΔΥΕ του Απριλίου 2010) και υπολογισμένο, πλέον, σε ποσοστό 15,4% του ΑΕΠ (υπό τη μορφή της οριστικής διαμορφώσεως και όχι προσωρινής εκτιμήσεως, όπως στην προηγούμενη ως άνω γνωστοποίηση του Απριλίου). Κατόπιν δε ανθεωρήσεως και του ίδιου του ΑΕΠ (ως παρονομαστή του κλάσματος, βάσει του οποίου εκφράζεται ποσοστιαίως το δημοσιονομικό έλλειμμα), το οριστικό μέγεθος του ελλείμματος της «Γενικής Κυβέρνησης» του έτους 2009, διαμορφώθηκε σε ποσοστό 15,8% επί του ΑΕΠ. Η ανωτέρω συμπεριφορά του Προέδρου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. καταγγέλλθηκε, αρχικά, μεν από το τότε μέλος του συλλογικού της οργάνου Ζωή Γεωργαντά, κατόπιν δε, στο στάδιο της παραγγελθείσας προκαταρκτικής εξέτασης, και από τους Νικ. Λαγοθέτη, τότε Αντιπρόεδρο της ΕΛ.ΣΤΑΤ., Νικ. Στρόμπλο, πρώην Προϊστάμενο της Δ/σης Εθνικών Λογαριασμών της ΕΛ.ΣΤΑΤ., και Εμμ. Κοντοπυράκη, γενικό Γραμματέα της ΕΣΥΕ του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών (δηλαδή της καταργηθείσας, με τη σύσταση της ΕΛ.ΣΤΑΤ., Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας), ως «τεχνητή» και «σκόπιμη» διάγκωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και, συνακόλουθα, του δημοσίου χρέους της χώρας, με μεθοδολογημένη κατάργηση του συλλογικού οργάνου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. εκ μέρους του Προέδρου της προς τούτο, ως παραλείψαντος να συγκαλέσει αυτό μετά τις 3-10-2010, προκειμένου να επιτύχει την εμφάνιση του ως άνω "διογκωμένου" ποσοστού. Μάλιστα δε η Ζωή Γεωργαντά ισχυρίστηκε ότι το ως άνω ανθεωρημένο ποσοστό του δημοσιονομικού ελλείμματος (και συνακόλουθου δημοσίου

χρέους) της χώρας συνδέεται αιτιωδώς με πρόκληση βλάβης του Ελληνικού Δημοσίου, κατά ευθέως ανάλογη σχέση με την ποσοστιαία διαφορά των ως άνω δημοσιονομικών μεγεθών και αποτίμησε τη βλάβη αυτή στα ύψος των 27,914 δις ευρώ (με βάση ίδια μελέτη), αλλά και λόγω της εντεύθεν υποβάθμισης της πιστοληπτικής αξιοπιστίας της χώρας, με συνέπεια το διαγκωμένο δανεισμό της δημόσιας περιουσίας. Οι αιτιάσεις των αποδίδουν την «τεχνητή» αυτή διόγκωση στην (εσφαλμένη κατ' αυτούς) επικαιροποιημένη οριοθέτηση του θεσμικού τομέα της «Γενικής Κυβέρνησης», με την αναταξινόμηση και ένταξη σ' αυτόν 17 ελλειμματικών Φορέων του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ΔΕΚΟ κ.λπ.), που μέχρι τότε, δεν επηρέαζαν αρνητικά το δημοσιονομικό έλλειμμα, καθώς εντάσσονταν σε άλλο θεσμικό τομέα (ήτοι αυτόν των μη χρηματοδοτικών επιχειρήσεων), χωρίς προηγούμενη σχετική μελέτη για τη διαπίστωση συνδρομής των κριτηρίων για την αναταξινόμηση αυτή -ιδίως αυτού της χρηματοδότησής τους κατά κύριο λόγο από το Δημόσιο- στη συμπερίληψη στο δημοσιονομικό έλλειμμα της αγοράς αξίας συμφωνιών ανταλλαγής εκτός αγοράς (off market swaps), στις οποίες είχε προβεί το Ελληνικό Δημόσιο μεταξύ των ετών 2001-2007 (ιδίως του swap της Goldman Sachs, του έτους 2001, αγοράς αξίας 5,4 δις. ευρώ) στην όμοια συμπερίληψη οφειλών των δημοσίων νοσσοκομείων που ανάγονταν σε προηγούμενα έτη, χωρίς να έχει προηγηθεί έλεγχος της νομιμότητάς τους, καθώς και στην υποβάθμιση (αναθεώρηση προς τα κάτω) του ΑΕΠ του έτους 2005, με συνέπεια τον αρνητικό επηρεασμό (διόγκωση προς τα πάνω) του ύψους του δημοσιονομικού ελλείμματος και των επαρόμενων ετών, μέχρι και το 2009. Με βάση τις εν λόγω αιτιάσεις, η μεν γενόμενη τον Νοέμβριο του 2010 γνωστοποίηση - επικαιροποίηση δημοσιονομικών

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

στατιστικών στοιχείων, με αναθεωρημένο - οριστικά υπολογισμένο το δημοσιονομικό έλλειμμα του έτους 2009, σε ποσοστό 15,4% του ΑΕΠ, εκ μέρους της ΕΛ.ΣΤΑΤ., δια του Προέδρου της, προς την «EUROSTAT», αποδόθηκε, με την ασκηθείσα ποινική δίωξη, ως κακούργηματική ψευδής βεβαίωση, με την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 1608/1950, σε βάρος του Δημοσίου, τελεσθείσα κατά συναυτουργία από τους ως άνω κατηγορούμενους, υπό τις προαναφερόμενες ιδιότητες τους, ως διευθυντικών στελεχών της ΕΛ.ΣΤΑΤ., η δε συμπεριφορά του πρώτου κατηγορούμενου Ανδρέα Γεωργίου, συνιστάμενη, αφενός στην παράλειψη παραιτήσεώς του από την υπαλληλική θέση που κατείχε στο ΔΝΤ και στην παράλληλη διατήρησή της και μετά την εκλογή του ως Προέδρου της ΕΛΣΤΑΤ και αφετέρου στη μετέπειτα δρομολόγηση της διαδικασίας γνωστοποίησης των επικαιροποιημένων δημοσιονομικών στατιστικών στοιχείων και του αναθεωρηθέντος δημοσιονομικού ελλείμματος της «Γενικής Κυβέρνησης» του έτους 2009, προς την «EUROSTAT», στα πλαίσια της ΔΥΕ Οκτωβρίου 2010 (γενομένης τον Νοέμβριο του 2010), χωρίς την τήρηση της τότε νομίμου διαδικασίας ενημέρωσης του συλλογικού οργάνου της ΕΛΣΤΑΤ και συναίνεσής του προς γνωστοποίηση - δημοσίευσή τους, κατά παράβαση των εκ των σχετικών διατάξεων του ν. 3832/2010 όπως τότε ίσχυε - υπηρεσιακού του καθήκοντος για σύγκλησή του σε συνεδρίαση προς τούτο, αποδόθηκε σ' αυτόν με την ίδια δίωξη, ως εξακολουθητική παράβαση καθήκοντος. Οι κατηγορούμενοι αρνούνται τις αποδιδόμενες σ' αυτούς αξιόποινες πράξεις ισχυριζόμενοι ότι η υπόψη γνωστοποίηση προς την «EUROSTAT» εκ μέρους της ΕΛ.ΣΤΑΤ επικαιροποιημένων δημοσιονομικών στοιχείων και

του συναφώς αναθεωρημένου δημοσιονομικού ελλείμματος (και αναλόγως του δημοσίου χρέους) της χώρας, στο πλαίσιο της δεύτερης ΔΥΕ του 2010, όχι μόνο δεν συνιστούσε «τεχνική διόγκωση», αλλά αντιθέτως ήταν η πλέον αξιόπιστη, τόσο σε σχέση με τη γνωστοποίηση των αντίστοιχων στοιχείων στο πλαίσιο της ΔΥΕ του Απριλίου του 2010 ως προς την οποία η «EUROSTAT» είχε διατυπώσει επιφυλάξεις, όσο και, κυρίως, σε σχέση με τις γνωστοποιήσεις που είχαν προηγηθεί, υπό το προ της ΕΛ.ΣΤΑΤ. ισχύον καθεστώς της ΓΓΕΣΥΕ και με τις οποίες γίνονταν συστηματικές παραβιάσεις του δικαίου της ΕΕ, με συνέπεια την τεχνητή μείωση του ελλείμματος, την εμφάνιση πλασματικά βελτιωμένης της οικονομικής κατάστασης της χώρας και την τρώση της, μόνο τότε, αξιοπιστίας των ελληνικών στατιστικών στοιχείων, προς αποκατάσταση της οποίας κατέτεινε η νομοθετική σύσταση της ΕΛ.ΣΤΑΤ., αλλά και η συνιστώσα αντικείμενο της ποινικής δίωξης κρίσιμη γνωστοποίηση. Λόγος, άλλωστε, για τον οποίο η «EUROSTAT», μόνο τότε δέχθηκε χωρίς επιφυλάξεις τη γνωστοποίηση αυτή, από τότε δε, ουδέποτε εξέφρασε επιφυλάξεις για οποιαδήποτε από τις επακολουθήσασες όμοιες γνωστοποιήσεις των ελληνικών στατιστικών. Συγκεκριμένα, ισχυρίζονται ότι η κρίσιμη ως άνω γνωστοποίηση ήταν αποτέλεσμα αυστηρής τήρησης του υποχρεωτικώς, για όλα τα κράτη μέλη, εφαρμοστέου κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ, δηλαδή του ενσωματωμένου στον ιδρυτικό νόμο της ΕΛ.ΣΤΑΤ. Ευρωπαϊκού Κανονισμού (ΕΚ) 223/2009, περιέχοντας τις βασικές αρχές του Κώδικα Ορθής Πρακτικής για τις Ευρωπαϊκές Στατιστικές (αρχές αμεροληψίας, επαγγελματικής ανεξαρτησίας, αντικειμενικότητας, αξιοπιστίας κ.λπ.), του ΕΚ 479/2009 για την εφαρμογή του προσαρτημένου στη συνθήκη για την

ΠΡΟΨΗΦΗΚΟ
α Επιστολής

ρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Πρωτοκόλλου, σχετικά με τη ΔΥΕ, του τροποποιητικού του ανωτέρω ΕΚ 879/2010, αναφορικά με την ποιότητα των στατιστικών στοιχείων στο πλαίσιο της ΔΥΕ και του ΕΚ 2223/1996, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών της Κοινότητας, ενσωματούντος το Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών (ΕΣΛ-95), που απασκοπούν στη διασφάλιση της αμεροληψίας, της αξιοπιστίας και της αντικειμενικότητας σχετικά με την παραγωγή και την διάδοση των Ευρωπαϊκών Στατιστικών, σκοπό στον οποίο κατατείνει και η θεσμοθετημένη αρμοδιότητα της «EUROSTAT», να αξιολογεί την ποιότητα των στατιστικών στοιχείων των Εθνικών Στατιστικών Αρχών προς χρήση στο πλαίσιο της ΔΥΕ, να παρέχει διευκρινίσεις σ' αυτές για την ορθή εφαρμογή κανόνων του ΕΑΣ-95, να διατυπώνει επιφυλάξεις αναφορικά με τα στατιστικά δεδομένα έκαστου κράτους μέλους και να τροποποιεί αιτιολογημένα τα γνωστοποιούμενα στοιχεία, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους ως άνω κανόνες και τις διευκρινίσεις-υποδείξεις της, ότι μετά τη γνωστοποίηση των δημοσιονομικών στοιχείων και του έχοντος χαρακτήρα προσωρινής εκτίμησης (άρθρο 3 του ΕΚ 479/2009) του δημοσιονομικού ελλείμματος και του ΑΕΠ του έτους 2009, υπολογισμού του ελλείμματος σε ποσοστό 13,6% του ΑΕΠ, στο πλαίσιο της ΔΥΕ του Απριλίου του 2010, η «EUROSTAT» διατύπωσε επιφυλάξεις σχετικά με τα περιεχόμενα στο θεσμικό τομέα της «Γενικής Κυβέρνησης» πλεονάσματα των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης (ΟΚΑ), την επικαιροποίηση του ΦΓΚ και των εκτός του ανωτέρω θεσμικού τομέα ταξινόμηση διαφόρων δημοσίων οργανισμών και την καταγραφή των συμφωνιών εκτός αγοράς (off market swaps), ότι μετά τις επιφυλάξεις αυτές, η ΕΛ.ΣΤΑΤ, στο πλαίσιο συμφωνηθέντος με την «EUROSTAT» κοινού

συνολικού σχεδίου δράσεως για τις Ελληνικές Στατιστικές, σε συνεργασία με όλες τις Εθνικές Υπηρεσίες - φορείς του ΕΑΣΣ (ΓΑΚ, Τράπεζα Ελλάδας, Υπουργεία, φορείς υπαγόμενους στο θεσμικό τομέα της «Γενικής Κυβέρνησης», σύμφωνα με τους προαναφερθέντες ΕΚ και τις συναφείς διευκρινίσεις της «EUROSTAT»), συνέλεξε πρωτογενή στατιστικά στοιχεία, ενόψει της επικείμενης γνωστοποίησης της δεύτερης ΔΥΕ του 2010, με στόχα ακριβώς την παραγωγή αξιόπιστων αποτελεσμάτων, ώστε αυτά να τύχουν αποδοχής από την «EUROSTAT» χωρίς επιφυλάξεις, ότι βάσει των έτσι συλλεγέντων (πρωτογενών στατιστικών στοιχείων, αλλά και των σχετικών οδηγιών της «EUROSTAT», έγινε αναταξινόμηση 17 δημοσίων επιχειρήσεων (από τις 23 συνολικά, των οποίων στατιστικά στοιχεία συνελέγησαν και εξετάστηκαν) και ένταξή τους στο θεσμικό τομέα της «Γενικής Κυβέρνησης», με βάση τα ισχύοντα κριτήρια, σύμφωνα με τον ΕΚ 2223/1998 (και τον ενσωματωμένο σ' αυτόν ΕΣΛ-85), δηλαδή τη διοικητική αυτοτέλειά τους και τη δυνατότητά τους για τήρηση ολοκληρωμένου συστήματος λογαριασμών, τον έλεγχο τους από τη «Γενική Κυβέρνηση» (φύση του φορέα ως "δημοσίου παραγωγού") και τη χρηματοδότηση τους από το Δημόσιο σε ποσοστό άνω του 50% του κόστους παραγωγής (φύση του φορέα ως "παραγωγού εμπορευσίμου προϊόντος"), ότι μετά την επιφύλαξη της «EUROSTAT» σχετικά με τη γνωστοποίηση της ΔΥΕ Απριλίου 2010, ως προς τον τρόπο καταγραφής των συμφωνιών ανταλλαγής των συμφωνιών εκτός αγοράς (off market swaps), μεταξύ των ετών 2001-2007, η αγοραία αξία αυτών κατεγράφη στο χρέος της «Γενικής Κυβέρνησης» για στατιστικούς λόγους (σύμφωνα με τον ΕΚ 2555/2001), ύστερα από ανάλυση και μελέτη των οικείων στοιχείων από το ΓΑΚ και τον Οργανισμό

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ο έλεγχος
Στατιστική
Υπηρεσία

χειρίσης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ), σε συνεργασία με την «EUROSTAT», ότι η επικαιροποίηση των εν γένει δημοσιονομικών στοιχείων με την κρίσιμη γνωστοποίηση στο πλαίσιο της δεύτερης ΔΥΕ του 2010 -η οποία σύμφωνα με το ανωτέρω άρθρο 3 ΕΚ 479/2009 δεν αφορούσε μόνο στο έτος 2009, αλλά και στα προηγούμενα έτη, από το 2008 και εντεύθεν-, έγινε με βάση τα ακριβή οικονομικά αποτελέσματα από το κλείσιμο των λογαριασμών των διαφόρων δημοσίων θεσμικών φορέων, υπό την προαναφερόμενη έννοια, εφόσον τότε δηλαδή από τις αρχές Νοεμβρίου 2010, ήταν, πλέον, διαθέσιμη στην ΕΛ.ΣΤΑΤ. η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναφορικά με τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2009, σύμφωνα με το Ελληνικό Δημόσιο Λογιστικό Σύστημα, με συνέπεια την ορθή αντιστοίχιση των ταμειακών αποτελεσμάτων (εισπράξεων - πληρωμών) των φορέων της «Γενικής Κυβέρνησης», στα αντίστοιχα έτη (2006- 2009), η οποία επηρέασε αυξητικά το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2009 και ότι η γενόμενη αναθεώρηση του ΑΕΠ, με συνέπεια τον οριστικό υπολογισμό του δημοσιονομικού ελλείμματος σε ποσοστό 15,4% του ΑΕΠ, συμπεριέλαβε ακριβώς τα ως άνω επικαιροποιημένα δημοσιονομικά αποτελέσματα, βάσει των συλλεγέντων πρωτογενών στατιστικών στοιχείων, ώστε να καταστεί δυνατή η εναρμόνιση τους με τις ανωτέρω διευκρινίσεις της «EUROSTAT» για την ορθή επεξεργασία τους προς επίτευξη των σκοπών της ΔΥΕ, και, τελικά, του ΕΣΣ. Από το ανωτέρω αποδεικτικό υλικό προέκυψαν τ' ακόλουθα : Οι αιτιάσεις που θεωρούν τεχνητά και σκόπιμα διογκωμένο το δημοσιονομικό έλλειμμα και το Δημόσιο χρέος της χώρας για το έτος 2009, λόγω μη εφαρμογής της ενδεδειγμένης και εφαρμοστέας στατιστικής μεθοδολογίας, ουσιαστικά στρέφονται κατά της αρθρότητας των σχετικών στατιστικών μεθόδων που

εφαρμόστηκαν και του συνακόλουθου υπολογισμού του ελλείμματος και του χρέους ως προϊόντος σειράς εκτιμητικών κρίσεων που οδήγησαν στα αποτελέσματα αυτά, με βάση τα εφαρμοσθέντα εν γένει κριτήρια, χωρίς παράλληλη αμφισβήτηση των στατιστικών μεγεθών που έτυχαν της σχετικής επεξεργασίας για το σχηματισμό των κρίσεων αυτών, ανεξάρτητα από την επιστημονική στατιστική ορθότητα της επεξεργασίας και αξιολογήσεώς τους. Κρίσιμο στο σημείο αυτό είναι ότι οι μάρτυρες Ζωή Γεωργαντά, Νικ. Λογοθέτης και Νικ. Στρόμπλος, στις καταθέσεις τους (προκαταρκτικές και ανακριτικές) δεν αμφισβητούν την ύπαρξη πρωτογενών στοιχείων γενικά, αλλά (αμφισβητούν) τον χειρισμό και επεξεργασία των στοιχείων που θα απεικονίζονταν σε μια εμπειριστατωμένη μελέτη, που δεν υπάρχει. Κανένας από τους μάρτυρες που εξετάστηκαν (ενόρκως ή ανωμοτί) δεν αποδίδει δόλια προαίρεση στους κατηγορούμενους σχετικά με την αποστολή των ανωτέρω στατιστικών στοιχείων προς την «EUROSTAT». Χαρακτηριστικό είναι στο σημείο αυτό και οι καταθέσεις της Ζωής Γεωργαντά, που δεν αποδίδει δόλο στους κατηγορούμενους για το υπόψη ζήτημα, αλλά «εγκληματική αμέλεια». Επισημαίνεται εδώ ότι τα έτη 2004-2010 η «EUROSTAT» εξέφραζε διαρκώς επιφυλάξεις για την πιστότητα των δημοσιονομικών στοιχείων της Ελλάδας, ενώ δεν διατύπωσε καμιά επιφύλαξη για την τελευταία αναθεωρημένη αποστολή προς αυτή από την ΕΛ.ΣΤΑΤ. για τα κατατιθέμενα ελληνικά στατιστικά στοιχεία. Σε κάθε περίπτωση δεν αποδείχθηκε η επεξεργασία των ανωτέρω στοιχείων για να διογκωθεί το έλλειμμα. Επομένως, η αποδιδόμενη στους κατηγορούμενους ως ψευδής βεβαίωση, γνωστοποίηση του αναθεωρηθέντος δημοσιονομικού ελλείμματος, σε ποσοστό 15,4% του ΑΕΠ, προς την

ΠΡΕΣΒΗΤΗΡΙΟ
Ο ΕΙΣΑΓΓΗΛΕΥΣ

